

380R1917

19.7.80

Επίσημη Έφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Άριθ.Ν 186/1

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1917/80 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 15ης Ιουλίου 1980

περί τροποποίησης του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ «περί δημιουργίας κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των λιπαρών ούσιων και περί συμπληρώσεως του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1360/78 περί των ομάδων παραγωγών και των ενώσεών τους»

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τή συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως τὰ άρθρα 42 και 43,

τήν πρόταση της Έπιτροπής⁽¹⁾,

τή γνώμη της Συνελεύσεως⁽²⁾,

τή γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Έπιτροπής⁽³⁾,

Έκτιμώντας:

ὅτι τὸ ἄρθρο 5 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 136/66/ΕΟΚ τοῦ Συμβουλίου τῆς 22ας Σεπτεμβρίου 1966 περί δημιουργίας κοινῆς ὁργανώσεως ἀγορᾶς στὸν τομέα τῶν λιπαρῶν οὐσιῶν⁽⁴⁾, ὅπως τροποποιήθηκε τελευταία ἀπὸ τὸν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 1585/80⁽⁵⁾, θέσπισε καθεστῶς ἐνισχύσεως στὴν παραγωγή γιὰ τὸ ἐλαιόλαδο πού παράγεται ἐντὸς τῆς Κοινότητος· ὅτι ἡ ἐνίσχυση αὐτὴ χορηγείται, σὲ συνάρτηση πρὸς τὴν πραγματικὰ παραγόμενη ποσότητα ἐλαιολάδου, στοὺς ἐλαιοκαλλιεργητὲς μέλη ὁμάδος παραγωγῶν ἀναγνωρισμένης κατ' ἐφαρμογὴ τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1360/78⁽⁶⁾· ὅτι οἱ προαναφερθεῖσες ὁμάδες μποροῦν νὰ συμμετέχουν σὲ ὁρισμένες ἐργασίες διαχειρίσεως τοῦ καθεστῶτος ἐνισχύσεως στὴν παραγωγή·

ὅτι ἡ κτηθείσα πείρα ἔδειξε ὅτι οἱ ὁμάδες παραγωγῶν, λαμβανομένων ὑπόψη, ἀφ' ἑνός, τοῦ ρόλου πού κυρίως τοὺς ἀνατίθεται, δηλαδή ἡ ἐμπορία τῆς παραγωγῆς τῶν μελῶν τους, καί, ἀφ' ἑτέρου, τοῦ περιορισμένου μεγέθους τους καί τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τους, δὲν εἶναι οἱ πλέον ἐνδεδειγμένες γιὰ νὰ συμμετέχουν στὴ διαχείριση τοῦ καθεστῶτος ἐνισχύσεως στὴν παραγωγή· ὅτι,

γιὰ νὰ ἀντιμετωπισθεῖ αὐτὴ ἡ κατάσταση, πρέπει νὰ προβλεφθεῖ ἡ συμμετοχὴ στὶς ἐργασίες διαχειρίσεως τῆς ἐνισχύσεως στὴν παραγωγή τῶν ἐνώσεων ὁμάδων παραγωγῶν πού ἔχουν ἀναγνωρισθεῖ κατὰ τὴν ἔννοια τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1360/78, οἱ ὁποῖες ἐπιδιώκουν στοὺς ἴδιους στόχους μὲ τὶς τελευταῖες, ἀλλὰ σὲ εὐρύτερο ἐπίπεδο, καί πληροῦν τοὺς συμπληρωματικούς ὅρους ἀναγνωρίσεως πού προβλέπονται στὸν παρὼν κανονισμό·

ὅτι ἡ συμμετοχὴ σὲ ὁρισμένες ἐργασίες διαχειρίσεως τῆς ἐνισχύσεως στὴν παραγωγή, ἀποτελεῖ γιὰ τὶς ἐνώσεις ἰδιαιτέρο ἔργο πού δὲν προβλέπεται ἀπὸ τὸν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 1360/78· ὅτι πρέπει κατὰ συνέπεια νὰ προβλεφθεῖ ἡ χρηματοδότηση αὐτοῦ τοῦ ἔργου· ὅτι, ἐπειδὴ ἡ συμμετοχὴ τῶν ἐνώσεων στὴ διαχείριση τῆς ἐνισχύσεως στὴν παραγωγή ἀποτελεῖ πλεονέκτημα γιὰ τοὺς ἐνδιαφερομένους, εἶναι δίκαιο νὰ προβλεφθεῖ ὅτι ἡ χρηματοδότηση αὐτῶν τῶν ἐνώσεων πραγματοποιεῖται διὰ κατακρατῆσεως ποσοῦ ἀπὸ τὴν ἐνίσχυση στὴν παραγωγή·

ὅτι, ἐκτὸς τούτου, στὸν τομέα τοῦ ἐλαιολάδου, μερικοὶ παραγωγοὶ τῶν ὁποίων τὸ προϊόν προορίζεται βασικὰ νὰ καταναλωθεῖ ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἴδιους, δὲν εἶναι μέλη ὁμάδος παραγωγῶν κατὰ τὴν ἔννοια τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1360/78· ὅτι, γι' αὐτὸ τὸ λόγο, αὐτοὶ οἱ παραγωγοὶ δὲν λαμβάνουν ἐνίσχυση στὴν παραγωγή μὲ βάση τὴν ποσότητα ἐλαιολάδου πού πραγματικὰ ἔχουν παράγει· ὅτι, γιὰ νὰ ἀντιμετωπισθεῖ αὐτὸ τὸ μειονέκτημα, πρέπει νὰ προβλεφθεῖ ὅτι οἱ ἐν λόγω παραγωγοὶ δύνανται νὰ λαμβάνουν τὴν ἐνίσχυση αὐτὴ ἐφ' ὅσον ὑποβάλλονται στοὺς ἐλέγχους πού διενεργεῖ μία ἔνωση ὁμάδων παραγωγῶν·

ὅτι τὸ ἄρθρο 11 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 136/66/ΕΟΚ θέσπισε ἕνα σύστημα ἐνισχύσεως στὴν κατανάλωση ἐλαιολάδου πού παράγεται καί διατίθεται στὴν ἀγορὰ μέσα στὴν Κοινότητα, καί προέβλεψε ὅτι ἡ διαχείριση τοῦ καθεστῶτος αὐτοῦ δύνανται νὰ ἀνατίθεται σὲ διαπαγγελματικὸ ὄργανισμό πού εὐρίσκεται κάτω ἀπὸ τὸν ἔλεγχο τοῦ ἐνδιαφερόμενου Κράτους Μέλους· ὅτι ἡ πείρα ἔδειξε πὼς ἡ προσφυγὴ σ' αὐτὸ τὸ σύστημα διαχειρίσεως τῆς ἐνισχύσεως δημιουργεῖ δυσκολίες ἐφαρμογῆς·

(1) ΕΕ ἀριθ.Α 58 τῆς 8.3.1980, σ. 9.

(2) Γνώμη διατυπωθεῖσα στὶς 19 Ἰουνίου 1980 (δὲν δημοσιεύθηκε ἀκόμη στὴν Ἐπίσημη Ἐφημερίδα).

(3) Γνώμη διατυπωθεῖσα στὶς 3 Ἰουλίου 1980 (δὲν δημοσιεύθηκε ἀκόμη στὴν Ἐπίσημη Ἐφημερίδα).

(4) ΕΕ ἀριθ. 172 τῆς 30.9.1966, σ. 3025/66.

(5) ΕΕ ἀριθ.Ν 160 τῆς 26.6.1980, σ. 2.

(6) ΕΕ ἀριθ.Ν 166 τῆς 23.6.1978, σ. 1.

ότι, λαμβανομένου υπόψη, αφ' ενός του μεγάλου αριθμού των δικαιούχων του καθεστώτος ενισχύσεως στην κατανάλωση στο Κράτος Μέλος που είναι ή κύρια χώρα παραγωγής ελαιόλαδου και, αφ' ετέρου, του πολυπλοκού χαρακτήρα αυτού του καθεστώτος, πρέπει για λόγους καλής διοικητικής διαχείρισεως και για τη διευκόλυνση της χορηγήσεως της ενισχύσεως, να καθιερωθεί κάποια συνεργασία μεταξύ των δικαιούχων της ενισχύσεως και των διοικητικών αρχών του ενδιαφερόμενου Κράτους Μέλους· ότι για την επίτευξη αυτού του σκοπού, πρέπει να προβλεφθεί για το εν λόγω Κράτος Μέλος ή δυνατότητα να αναγνωρίζει τους επαγγελματικούς οργανισμούς που εκπροσωπούν τους δικαιούχους του καθεστώτος ενισχύσεως στην κατανάλωση· ότι, σ' αυτή την περίπτωση, πρέπει να προβλεφθεί ή ανάθεση μερικών προπαρασκευαστικών εργασιών σ' αυτούς τους οργανισμούς· ότι πρέπει να καθορισθούν τα ελάχιστα κριτήρια αναγνώρισεως αυτών των οργανισμών·

ότι, λαμβανομένου υπόψη του ιδιαίτερου έργου που ανατίθεται στους επαγγελματικούς οργανισμούς, πρέπει να προβλεφθούν τα απαραίτητα μέσα χρηματοδότησεως για την εκπλήρωση του εν λόγω έργου· ότι, λαμβανομένων υπόψη των πλεονεκτημάτων που προκύπτουν για τους ενδιαφερομένους από μία τέτοια διαδικασία, πρέπει να προβλεφθεί ότι η χρηματοδότηση πραγματοποιείται διά κατακρατήσεως ποσού από την ενίσχυση στην κατανάλωση·

ότι στο θέμα του ελέγχου, τόσο της διαχειρίσεως της ενισχύσεως στην παραγωγή, όσο και της διαχειρίσεως της ενισχύσεως στην κατανάλωση, η τελική ευθύνηπίπτει στο ενδιαφερόμενο Κράτος Μέλος·

ότι για την αντιμετώπιση μερικών διαρθρωτικών αδυναμιών της οργανώσεως της γεωργικής παραγωγής σε ορισμένες περιοχές της Κοινότητας, ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1360/78 πρόβλεψε τη συνένωση των γεωργών στα πλαίσια ομάδων και ενώσεων ομάδων παραγωγών·

ότι, στη Γαλλία, οι προαναφερθείσες αδυναμίες διαπιστώθηκαν στις νότιες περιοχές, στον τομέα του ελαιόλαδου· ότι, εν τούτοις, ο τομέας του ελαιόλαδου δεν περιλαμβάνεται στο πεδίο εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού στη σημερινή του μορφή·

ότι, επίσης, ο κανονισμός αριθ. 136/66/ΕΟΚ, δίνει ορισμένα προνόμια στις ενώσεις ομάδων παραγωγών ελαιόλαδου, όσον αφορά τη χορήγηση της ενισχύσεως στην παραγωγή· ότι, γι' αυτούς τους λόγους, πρέπει να συμπληρωθεί ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1360/78 επεκτείνοντας στη Γαλλία το πεδίο εφαρμογής του στον τομέα του ελαιόλαδου·

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1360/78 έπρεπε να τεθεί σε εφαρμογή κατά την περίοδο εμπορίας 1979/80· ότι, για τη διευκόλυνση της μεταβάσεως από το καθεστώς που ήδη εφαρμόζεται στον τομέα του ελαιόλαδου, σχετικά με την οργάνωση της παραγωγής, στο νέο καθεστώς, πρέπει να εφαρμοσθεί το καθεστώς αυτό από την περίοδο εμπορίας 1981/82,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός αριθ. 136/66/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 5 παράγραφος 2, η πρώτη περίπτωση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«— στους ελαιοκαλλιεργητές, μέλη ομάδος παραγωγών ή όποια μετέχει σε ένωση αναγνωρισμένη κατ' εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1360/78 και του παρόντος κανονισμού καθώς και στους μεμονωμένους ελαιοκαλλιεργητές που αναφέρονται στο άρθρο 20γ οι όποιοι υποβάλλονται στους ελέγχους αυτής της ενώσεως, σε συνάρτηση προς την πραγματικά παραγόμενη ποσότητα ελαίου.»

2. Στο άρθρο 5, η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Οι αναγνωρισμένες ενώσεις δύνανται να συμμετέχουν στις εργασίες προσδιορισμού της πραγματικής παραγωγής που αναφέρεται στην παράγραφο 2 πρώτη περίπτωση, καθώς και στις εργασίες διαπίστωσης του παραγωγικού δυναμικού και των αποδόσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 2, δεύτερη περίπτωση.»

3. Το άρθρο 11 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

Άρθρο 11

1. Έφ' όσον η ένδεικτική τιμή στην παραγωγή, μειωμένη κατά την ενίσχυση στην παραγωγή, είναι ανώτερη της αντιπροσωπευτικής τιμής αγοράς για το ελαιόλαδο, χορηγείται ενίσχυση στην κατανάλωση για το ελαιόλαδο που παράγεται και τίθεται στην αγορά εντός της Κοινότητας. Η ενίσχυση αυτή είναι ίση με τη διαφορά μεταξύ αυτών των δύο ποσών. Για τον υπολογισμό της ενισχύσεως αυτής δεν λαμβάνονται υπόψη οι μηνιαίες προσυζητήσεις της αντιπροσωπευτικής τιμής αγοράς.

2. Πλήν περιπτώσεως εφαρμογής της παραγράφου 3, η ενίσχυση χορηγείται στις επιχειρήσεις συσκευασίας ελαιόλαδου, κατόπιν δικής τους αιτήσεως.

3. Για την εφαρμογή του καθεστώτος ενισχύσεως στην κατανάλωση, κάθε Κράτος Μέλος δύναται να αναγνωρίζει έναν ή περισσότερους επαγγελματικούς οργανισμούς. Οι αναγνωρισμένοι οργανισμοί συμμετέχουν στις εργασίες καθορισμού των συσκευασμένων ποσοτήτων ελαιόλαδου που δύνανται να τύχουν ενισχύσεως. Αυτοί οι οργανισμοί εκτελούν τις εν λόγω εργασίες και ζητούν την ενίσχυση για λογαριασμό των μελών τους.

Σε περίπτωση εφαρμογής του πρώτου εδαφίου, το ενδιαφερόμενο Κράτος Μέλος προβαίνει στο συντονισμό και τον έλεγχο της δραστηριότητας των

διαφόρων αναγνωρισμένων επαγγελματικών οργανισμών. Οί επιχειρήσεις συσκευασίας που δεν είναι μέλη ενός επαγγελματικού οργανισμού αναθέτουν την εκτέλεση των εργασιών αυτών σε οργανισμό της επιλογής τους. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, οί έν λόγω οργανισμοί εξουσιοδοτούνται να ζητήσουν την ενίσχυση και να λάβουν την ενίσχυση για τις επιχειρήσεις αυτές.

4. Οί επαγγελματικοί οργανισμοί, για να αναγνωρισθούν, πρέπει να ανταποκρίνονται στους ακόλουθους όρους:

- να είναι σε θέση να ελέγξουν την ποσότητα ελαιόλαδου που συσκευάζεται από τις επιχειρήσεις που εκπροσωπούν,
- να είναι εξουσιοδοτημένοι να υποβάλλουν μία ενιαία αίτηση ενισχύσεως για τό σύνολο των επιχειρήσεων που εκπροσωπούν,
- να είναι εξουσιοδοτημένοι να λαμβάνουν την ενίσχυση και να αποδίδουν σε κάθε μία από τις επιχειρήσεις που εκπροσωπούν, τό μερίδιό της,
- να έχουν νομική προσωπικότητα ή επαρκή ικανότητα δικαίου ώστε να είναι, σύμφωνα με την έθνική νομοθεσία, υποκείμενα δικαιωμάτων και υποχρεώσεων.

Η αναγνώριση ανακαλείται αν δεν πληρούνται πλέον οί όροι αναγνωρίσεως που προβλέπονται στο πρώτο έδαφιο.

5. Οί αναγνωρισμένοι επαγγελματικοί οργανισμοί εισπράττουν ως εισφορά ποσοστό, που θα καθορισθεί, του ποσού ενισχύσεως στην κατανάλωση που τούς καταβάλλεται. Αυτή ή εισφορά προορίζεται να καλύψει τά έξοδα που προκαλούνται από τις ένεργειες οί όποιες προκύπτουν από τις διατάξεις τής παραγράφου 3.

6. Τό Συμβούλιο καθορίζει με ειδική πλειοψηφία, κατόπιν προτάσεως τής Έπιτροπής, πριν από την 1η Οκτωβρίου για την επόμενη περίοδο έμπορίας, τό ποσοστό τής ενισχύσεως στην κατανάλωση που αναφέρεται στο άρθρο 5 καθώς και τό ποσοστό τής ενισχύσεως στην κατανάλωση που θα διατεθεί για τις ένεργειες πληροφόρησης και ένδεχομένως για άλλες ένεργειες που αποβλέπουν στην προώθηση τής καταναλώσεως του ελαιόλαδου μέσα στην Κοινότητα.

Έν τούτοις, για τή χρονική περίοδο που περιλαμβάνεται μεταξύ τής ήμερομηνίας ένάρξεως ισχύος του παρόντος κανονισμού και τής 31ης Οκτωβρίου 1980, τό ποσοστό που αναφέρεται στην παράγραφο 5 καθορίζεται σε 2.

7. Τό Συμβούλιο θεσπίζει με ειδική πλειοψηφία, κατόπιν προτάσεως τής Έπιτροπής, τούς γενικούς κανόνες εφαρμογής του παρόντος άρθρου και ιδίως αυτούς που αναφέρονται στον έλεγχο του δικαιώματος ενισχύσεως: αυτός ο έλεγχος έχει κατ' αρχήν ως αντικείμενο και τό ελαιόλαδο που εισάγεται από τρίτες χώρες.

8. Οί λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται σύμφωνα με τή διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 38 του παρόντος κανονισμού, και, κατά περίπτωση, σύμφωνα με τή διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70.»

4. Τό άρθρο 20γ αντικαθίσταται από τό ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 20γ

Οί ένώσεις που αναγνωρίζονται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1360/78 πρέπει να ανταποκρίνονται στους όρους που προβλέπονται από τον έν λόγω κανονισμό και επί πλέον:

- να είναι σε θέση να ελέγχουν την πραγματική παραγωγή των ελαιοκαλλιιεργητών, που είναι μέλη ομάδων που τις συνιστούν, καθώς και, με αίτησή τους, των μεμονωμένων ελαιοκαλλιιεργητών ή παραγωγή των οποίων προορίζεται κατά βάση να καταναλωθεί από αυτούς τούς ίδιους και έφ' όσον αυτοί δεν μπορούν να προσχωρήσουν σε καμία από τις αναγνωρισμένες ομάδες που συνιστούν την ένωση,
- να είναι εξουσιοδοτημένοι να υποβάλλουν μία ενιαία αίτηση ενισχύσεως για τό σύνολο των παραγωγών που αναφέρονται στην πρώτη περίπτωση,
- να είναι εξουσιοδοτημένοι να λαμβάνουν την ενίσχυση και να αποδίδουν σε κάθε έναν από τούς παραγωγούς που αναφέρονται στην πρώτη περίπτωση, τό μερίδιό του,
- να συμπεριλαμβάνουν στά καταστατικά τους διατάξεις που να τούς επιτρέπουν να ελέγχουν την παραγωγή των μεμονωμένων ελαιοκαλλιιεργητών που αναφέρονται στην πρώτη περίπτωση.

Με την επιφύλαξη τής εφαρμογής του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1360/78, ή αναγνώριση μίας ένωσης αποσύρεται αν οί όροι αναγνωρίσεως δεν έπληρούντο ή δεν πληρούνται πλέον.

Οί λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου αποφασίζονται σύμφωνα με τή διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 38.»

5. Τό άρθρο 20δ αντικαθίσταται από τό ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 20δ

1. Όταν ένα Κράτος Μέλος εφαρμόζει τό άρθρο 5 παράγραφος 3, σ' αυτό τό Κράτος Μέλος οί αναγνωρισμένες ένώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 5 και 20γ εισπράττουν ως εισφορά ποσοστό, που θα καθορισθεί, του ποσού τής ενισχύσεως στην παραγωγή που τούς καταβάλλεται. Η εισφορά αυτή προορίζεται να καλύψει τά έξοδα που προκύπτουν από τις ένεργειες οί όποιες απορρέουν από τις διατάξεις του άρθρου 5 παράγραφος 3.

Τό Συμβούλιο καθορίζει, με ειδική πλειοψηφία, κατόπιν προτάσεως τής Έπιτροπής, πριν από την 1η

Όκτωβρίου, για την επόμενη περίοδο εμπορίας, τό ποσοστό της ενισχύσεως στην παραγωγή που δύναται να κρατηθεί ως εισφορά από τις αναγνωρισμένες ενώσεις.

2. Όταν οι τιμές στην κοινοτική αγορά εφίσκονται σε επίπεδο πλησίον της τιμής παρεμβάσεως κατά τη διάρκεια περιόδου που θα καθορισθεί, δύναται να αποφασίζεται, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 38, ότι οι ομάδες παραγωγών που έχουν αναγνωρισθεί σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1360/78 δύναται να συνάπτουν συμβάσεις αποθεματοποιήσεως για τό ελαιόλαδο που εμπορεύονται.

3. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 38.»

Ό παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τά μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε Κράτος Μέλος.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις 15 Ιουλίου 1980.

Άρθρο 2

Στό άρθρο 3 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1360/78, προστίθεται ή ακόλουθη περίπτωση:

«— στό ελαιόλαδο (διάκριση 15.07 Α του Κοινού Δασμολογίου) στις κεντρικές περιοχές που αναφέρονται στό άρθρο 2 δεύτερη περίπτωση.»

Άρθρο 3

Ό παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσιεύσεώς του στην *Επίσημη Έφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Έν τούτοις τό άρθρο 1 σημεία 1, 2, 4 και 5 εφαρμόζεται από την 1η Νοεμβρίου 1981.

Γιά τό Συμβούλιο

Ό Πρόεδρος

J. SANTER